

සමාජ වරෝධතා: නව රටාගතවීම්

සුමනසිරි ලියනගේ

මහනුවරින් උදේ 6.15 ට පිටත්වන නගරාන්තර දුම්රියට මා ගොඩවූයේ උදෑසන 9 වන විට කොළඹ කොටුවට ලගාවන අදහසිනි. රාගම දුම්රිය ස්ථානයට ආසන්නව දුම්රිය නවත්වනවිට අප සිතුවේ සංඥා වරදකින් එසේ සිදුවියැ යි කියා ය. මා ගමන් කර දුම්රියට ඉදිරියෙන් තවත් දුම්රිය දෙකක් නවතා තිබිණ. උදේ හතට කොළඹින් පිටත්ව මහනුවර බලා ධාවනයවන නගරාන්තර දුම්රිය ද අනෙක් ධාවන පථයෙහි නවතා තිබිණ. අප පසුව දැන ගත්තේ එම ඇණහිටීම දුම්රිය සංඥා වරදකින් ඇතිවූවක් නොව ආංචු ප්‍රතිපත්තින්ට එරෙහි ජන නැගිටීමක ප්‍රතිඵලයක් බව ය. ඉදිකරන්නට සැලසුම් කර ඇති අධිවේගී මාර්ගය නිසා තම නිවෙස් අභිමිචයන එහි වෙසෙන ජනතාව දුම්රිය මාර්ගය අවහිරකරමින් පැය දෙකකට ආසන්න කාලයක් තම වරෝධය පෑහ. එයින් සති කිහිපයකට පසු රතුපස්වල හා එවට ගම්වල ජනයාගේ පානිය ජලය එම ප්‍රදේශයේ ස්ථානගත කර තිබූ කර්මාන්ත ශාලාවක් හේතුකොටගෙන අපවිත්‍රවීම ට එරෙහිව ප්‍රදේශවාසීහු දැවැන්ත උද්ඝෝෂණයක් ඇරඹූහ. පාරවල් වැසින. කර්මාන්ත ශාලාව ඉදිරිපස මහජන බැරිකේඩ් ඉදිවිණ. පොලිසියට පිටින් ආ සන්නද්ධ හමුදාවෝ උත්මත්කයන් ලෙස වෙඩි තබා 17 වියැති පාසැල් සිසුවෙකු ඇතුලු තිදෙනෙකු මරා දැමූහ. තවත් විශාල පිරිසකට තුවාල සිදුකලහ.

මෙම නව රටාවක සමාජ වරෝධතා සිල්ලර සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් අප අත්දකින්නේ කලක සිට ය. මෙම හැම වරෝධතාවයකදීම පාරවල් අවහිර කිරීම පොදු ගුණාංගයක් වීමේ කිසියම් සංකේතාත්මක තේරුමක් ද තිබිය හැක. පාරවල්, මහාමාර්ග සහ අධිවේදී මාර්ග තැනීම මහින්ද රාජපක්ෂ ආංචුවේ මූලික ආර්ථික පිළිවෙතකි. මාර්ග තැනීම ජනතා සෙත ලෙස කරන්නෙකැයි කියනු ලැබූව ද එය තවත් බොහෝ නිෂේධනාත්මක ප්‍රතිඵලයන් ජනිත කරන්නෙකැයි මහජනයා දනිති. මාර්ග සංවර්ධනය දූෂණ වර්ධනයට ද පාර කපන්නකි. මාර්ග සැලසුම් වන්නේ ඉන්දියාව සම්බන්ධයෙන් හානු ප්‍රතාප් මේතා සදහන්කර පරිදි ඒවායේ සමාජ යහපතට වඩා කොන්ත්‍රාත් කරුවනගේ යහපතට හා ලාභයට මුල් තැනට දෙමිනි. ලංකාව සම්බන්ධයෙන් ද මෙම කියමන සත්‍යයක් බව පෙනේ. මාර්ග අවහිර කිරීම මගින් වරෝධය පෑම තුළ සංකේතාත්මක අරුතක් ඇතැයි මා දකින්නේ එහෙයිනි. විසිරුණු හා ප්‍රාදේශීය ව පැවති සහ තවදුරටත් පැවතිය හැකි මෙම වරෝධතාවයන් මෑතල සිට ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කය උප කේන්ද්‍රය කොට ඉදිරියට යාම වැදගත් කරුණෙකි. ඒකල කම්කරුවන් පුද්ගලික අංශ විශ්‍රාම වැටුප් යෝජනාවට දැක්වූ වරෝධය, තෙල් මිල නැංවීමට එරෙහිව ධීවර වරෝධය, වීදුලි ගාස්තු නැංවීමට එරෙහි වර්ජන හා වරෝධතා සහ මා මූලින් සදහන්

කල විරෝධතා මෙයට උදාහරණයකි. මෙම සටන්වලදී රජයේ හමුදා පස් හය දෙනෙකු මරා දැමූහ. එහෙත් විරෝධතා රැල්ල අඩපණ කිරීමට රජයට නොහැකි විය. විරෝධතා රැල්ලෙහි කිසියම් අඛණ්ඩ බවක් සහ ඒකරූපීය බවක් ද දැකිය හැක. මෙම හැම සටනකදීම රජයේ සන්නද්ධ හමුදාවල හැසිරීම බෙහෙවින් මර්ධනකාරී වූ හෙයින් විරෝධතාකරුවන් රාජ්‍ය හමුදා උතුරේ කෙසේනම් හැසිරෙන්නේ ඇත් ද යන්න ගැන යලි සිතන්නට වූහ. සිර ගෙදර මැර ප්‍රහාරයෙන් මියයන්නට වික දිනකට පෙර දෙමල සටන් කාමියෙකු වූ කුට්ටිමනි කියා සිටියේ එදා උතුරේ රාජ්‍ය හමුදා කරමින් සිටි මර්ධනකාරී හැසිරීම කෙරෙහි හෝ දකුණට ආ හැකි බව ය. අද එම කියමන ඇත්තක් වෙන්නට යන්නේ දැයි එම කියමන ගැන නොඅසා තිබූ තරුණ විරෝධතා කරුවන් ගේ කියමන් වලින් පෙනෙන්නට තිබිණ.

ජනතාවට වෙනසක් අවශ්‍ය නැත, ජනතාව නිෂ්ක්‍රීය නිරීක්ෂකින් පමණි යන පුලුල්ව පැතිරුණ මතය මෙම සමාජ විරෝධතාවන් මගින් නිෂේධනය කරනු ලැබේ. මෙම විරෝධතාවයෝ නව වෙනසක් සඳහා නව රටාවක සටන් ක්‍රම හඳුන්වා දෙති. මෙම හැම විරෝධතාවයක්ම කුමන මට්ටමෙන් ඇති වුව ද වැදගත් ලක්ෂණ කිහිපයක්ම සටහන් කරයි. පළවෙනුව, විරෝධතා කරුවෝ පොලිසිය හා හමුදාව අපක්ෂපාත බේරුම් කරුවන් හැටියට නොදකිති. එමනිසාම ඔවුහු වාචිකව ඔවුන් සහ අභාතව ගැටෙති. ආරක්ෂක හමුදාවන් කුමන මොහොතක හෝ තමනට පහර දීමට පසුබට නොවන බව ඔවුහු මනාව පසක් කර ගෙන සිටිති. දෙවනුව, ප්‍රාදේශීය දේශපාලනඥයන්ගේ නියෝජිතත්වය ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කරති. ඔවුන් දෙන පොරොන්දු තඹ දොයිතුවකටවත් ගනන් නොගනිති. අමාත්‍ය මර්චන් සිල්වා ගේ මැදිහත්වීම ඔවුන් ගනන් නොගැනීම පෙන්වන්නේ පොදු ප්‍රශ්නවලදී දේශපාලනඥයින් හා පොලිසිය එක පැත්තකත් විරෝධ කරුවන් අනෙක් පැත්තේ සිටින බව ය. මෙය පෙනවෙන වැදගත් කරුණ වන්නේ අද ජනයා හා දේශපාලනඥයින් අතර ඇති බැඳීම පොදු එකක් නොව පෞද්ගලික එකක් බව ය. තමනට පෞද්ගලිකව යමක් කර ගැනීමට උවමනා වූ විට ඔවුහු දේශපාලනඥයින් ගේ පිහිට පතති. එහෙත් පොදු ප්‍රශ්නවලදී මෙම දේශපාලනඥයන් ඉන්නේ පසම්බුරු පක්ෂයේ යැයි ජනයා සලකති. ජනයා පොලිසිය සමඟ ගනුදෙනු කරන්නේ ද එසේම ය. තෙවනුව, වෙනදා මෙවන් විරෝධයකදී ජනතාව සමඟ සිටින විරුද්ධ පක්ෂ දේශපාලන නායකයින් දැන් කරලියට එන්නේ සිද්ධිය සිදුවන විට නොව එයින් පසු පශ්චාත් මරණ පරීක්ෂණයට ය. මෙම විරෝධතාවයන් ඉබේ ඇතිවන දේ ලෙස පෙනෙන්නේ යථට තුඩුදුන් හේතූන් හදිසියේ ඔතු වූ ඒවා නිසා නොව විපක්ෂ දේශපාලනඥයින් මෙම විරෝධතා අත්හැර දමා ඇති හෙයින්.

රතුපස්වල විරෝධය සහ එයට රාජ්‍යය ප්‍රතික්‍රියා දැක්වූ ආකාරය ප්‍රදර්ශනය කරන වැදගත් කරුණක් අපි සටහන් කර ගත යුතු වෙමු. ඒකල කම්කරුවා ඝාතනය කල ආංචුව කෙලින්ම මර්ධනය යෙදවීමට ඊට පසු විරෝධතා වලදී මැලිවූහ. නැවත වතාවක් ආංචුව එවන් ඝාතනයක් කලේ හලාවත ධීවර විරෝධයේ දීය. මෙය කරුණු දෙකක් පෙන්වයි. පළවැන්න විරෝධතා කේන්ද්‍රයට ලංවන්න වන්න රාජ්‍යය ඒවා

මර්ධනය කීමට ක්ෂණිකව ක්‍රියාකරන බව ය. මරා දැමීම් සියල්ල සිදු වූයේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ හෝ එහි මායිමේ ය. දෙවනුව පෙන්නුම් කරනු ලබන වන්නේ රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය වඩා ශක්තිමත්ව යොදා ගැනීමට ආච්ඡාදිත ඉදිරියේ ක්‍රියා කිරීමට ඇති ඉඩකඩ ය. ආසන්නව ඇතිවන විරෝධතාවයකදී රාජ්‍යය මෙසේම ක්‍රියාකරා වි යැයි මම නොකියමි. මෙම මරණ උණුහුම නිවෙන තුරු ආච්ඡාදිත සිටිනු ඇත. එහෙත් එකක් පැහැදිලි ය. ඒ ආච්ඡාදිත ගමන් ගන්නා දිසානතිය ය.

ඊ මේල: sumane_1@yahoo.com